

Sygn. akt: III AUa 1208/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski (spr.)

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn

SSA Janina Kacprzak

Protokolant: stażysta Paulina Działońska

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013 r. w Łodzi

sprawy **R. K. (1) i R. K. (2)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia,

na skutek apelacji R. K. (2)

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 18 stycznia 2012 r., sygn. akt: VIII U 1585/09;

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od R. K. (2) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.**

Sygn. akt III AUa 1208/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 18 stycznia 2012 roku Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania R. K. (1) i R. K. (2) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. z dnia 12 maja 2009 roku, którą to decyzją organ rentowy stwierdził, że R. K. (2) nie podlega od dnia 28 września 2007 r. do 26 listopada 2007 r. oraz od 1 sierpnia 2008 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik (...) R. K. (1).

Powyższe orzeczenie poprzedziły następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 4 czerwca 2007 r. dokonano wpisu do ewidencji pozarolniczej działalności gospodarczej zgłoszonej przez R. K. (1) pozarolniczej działalności gospodarczej (...) R. K. (1) z siedzibą w Ł. przy ul. (...) w zakresie produkcji ubrań wierzchnich dla mężczyzn i chłopców oraz kobiet i dziewcząt, rozpoczętej od 10 czerwca 2007 r.

Pod adresem siedziby firmy w Ł. przy ul. (...) znajduje się garaż.

W okresie od 2007 r. we wskazanym garażu R. K. (2) wraz z żoną A. prowadzili działalność krawiecką. W garażu znajdowały się też maszyny do szycia oraz stół dla krojczego. W tym czasie w trakcie rozmów z P. G., sąsiadem, informowali go, że to jest ich działalność gospodarcza. O istnieniu R. P. G. nie słyszał, wnioskodawca i jego żona nigdy o takiej osobie nie wspominali. P. G. wyprowadził się w 2008 roku i od tego czasu nie wie już czy była prowadzona działalność przez R. K. (2).

Wszelka korespondencja do firmy (...) kierowana była na adres zamieszkania R. Ł., ul. (...) i nie było problemów z jej dostarczeniem. W całym budynku nie było problemów z dostarczaniem korespondencji

W dniu 16 września 2007 r. R. K. (1) udzielił pełnomocnictwa wnioskodawcy R. K. (2) do reprezentowania go przed osobami fizycznymi, prawnymi (w tym bankami), organami administracji państwowej i samorządowej, urzędami, w tym urzędami skarbowymi i instytucjami, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w sprawach związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, z prawem do składania w jego imieniu wszelkich oświadczeń woli i wiedzy, w tym do zawierania w ramach prowadzonej działalności umów oraz składania wszelkich wniosków i zeznań oraz zawiadomień. W ramach powyższego umocowania R. K. (2) został upoważniony do m.in. do zawarcia umowy rachunku bankowego, wydawania i sporządzania umów i świadectw pracy. Pełnomocnictwo było ważne do 16 maja 2009 r.

Wnioskodawcy R. K. (2) i R. K. (1) są braćmi stryjecznymi (ojciec wnioskodawcy i ojciec zainteresowanego byli rodzonymi braćmi).

Wnioskodawca R. K. (2) ma wykształcenie zasadnicze zawodowe mechanika samochodowego.

R. K. (2) był zatrudniony w PPHU (...) w A. w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 10 marca 2007 r. W okresie od 19 marca 2007 r. do 18 września 2007 r. pobierał zasiłek chorobowy. Podstawę wymiaru zasiłku stanowiło wynagrodzenie w kwocie 3.000 złotych.

Od 19 września do 2 października 2007 roku R. K. (2) nadal pozostawał na zwolnieniu lekarskim

W dniu 27 września 2007 roku (...) R. K. (1) zawarł umowę o pracę z R. K. (2) od dnia 28 września 2007 r. na czas określony - 30 dni w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku krojczego-handlowca z wynagrodzeniem 1200 zł brutto. W dniu 28 stycznia 2008 r. strony podpisały „korektę” do powyższej umowy o pracę określając, że wynagrodzenie wnosilo 940 zł brutto.

R. K. (2) w dniu 28 września 2007 r. zostało wydane zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia pracy na stanowisku krojczego, handlowca.

W dniu 27 października 2007 r. wnioskodawca R. K. (2) ponownie zawarł z (...) R. K. (1) umowę o pracę na czas określony 30 dni od 28 października 2007 r. do 26 listopada 2007 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku krojczego-handlowca, za wynagrodzeniem 1200 zł brutto. W dniu 28 stycznia 2008 r. strony podpisały „korektę” do powyższej umowy o pracę określając, że wynagrodzenie wnosilo 940 zł brutto.

Z tytułu zawarcia powyższych umów wnioskodawca R. K. (2) został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych od 28 września 2007 r., a następnie wyrejestrowany od 27 listopada 2007 r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w październiku 2007 r. - 94 zł, w listopadzie 940,00 zł

Wnioskodawca w powyższych okresach zatrudnienia był niezdolny do pracy w okresie od 19 września 2007 r. do 2 października 2007 r. i od 19 listopada 2007 r. do 30 listopada 2007 r.

Po ustaniu zatrudnienia od 30 listopada 2007 r. wnioskodawca nadal był niezdolny do pracy i z tego tytułu pobierał zasiłek chorobowy z ZUS do 19 maja 2008r.

W latach 2004-2010 skarżący korzystał z 94 zwolnień lekarskich w różnych okresach

Na podstawie umowy z dnia 17 października 2007 r. rozliczeniami księgowymi oraz sporządzaniem deklaracji do urzędu skarbowego i ZUS firmy (...) R. K. (1) zajmowało się biuro (...) Z. B.. Umowa ta została wypowiedziana przez Z. B. z dniem 31 października 2008 r. Zarówno umowa, jak i wypowiedzenie było podpisane w imieniu (...) przez R. K. (2), który działał jako pełnomocnik właściciela firmy (...).

R. K. (2) przy podpisaniu umowy o obsługę księgową z PHU (...) posiadał pieczętę pełnomocnika firmy (...). Właścicielka firmy (...) przez cały okres współpracy z (...) nigdy nie widziała jej właściciela R. K. (1), nie miała z nim także kontaktu telefonicznego. Wszelkich ustaleń dotyczących firmy dokonywała z R. K. (2) i jego żoną, jak z właścicielami Firmy. R. K. (1) nigdy nie interesował się sprawami Firmy. Comiesięczną dokumentację niezbędną do rozliczeń firmy z odręcznymi notatkami dotyczącymi spraw kadrowych, przywoził R. K. (2), który sam prowadził dokumentację kadrową. Ostatnim rozliczonym w ramach umowy miesiącem był wrzesień 2008 r. Umowa została wypowiedziana przez biuro rachunkowe w związku z kłopotami z uzyskaniem dokumentacji od firmy.

W dniu 27 grudnia 2007 r. R. K. (1) ponownie udzielił pełnomocnictwa wnioskodawcy R. K. (2) do reprezentowania go przed osobami fizycznymi, prawnymi (w tym bankami), organami administracji państwowej i samorządowej, urzędami, w tym urzędami skarbowymi i instytucjami, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w sprawach z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą z prawem do składania w jego imieniu wszelkich oświadczeń woli i wiedzy, w tym do zawierania w ramach prowadzonej działalności umów oraz składania wszelkich wniosków i zeznań oraz zawiadomień, w ramach powyższego umocowania R. K. (2) został upoważniony do m.in. do zawarcia umowy rachunku bankowego, wydawania i sporządzania umów i świadectw pracy. Pełnomocnictwo było ważne do 26 kwietnia 2009 r.

Na podstawie umowy najmu z dnia 16 czerwca 2008 r. firma (...) wynajęła od Spółki z o.o. (...) stoisko handlowe - boks o powierzchni 15 m kw. w A. przy ul. (...) do 31 stycznia 2009 r. włącznie.

Umowę najmu stoiska handlowego w imieniu (...) podpisał R. K. (2) podpisem: „K. R.". Przy tej czynności nie przedstawił pełnomocnictwa upoważniającego go do podpisania umowy. Udziałowiec firmy (...) A. B. prowadziła z wnioskodawcą rozmowy dotyczące najmu w przekonaniu, że ma do czynienia z właścicielem firmy (...) - R. K. (1), natomiast umowę w imieniu (...) podpisał prezes - mąż A. B..

Zajmowane przez (...) stoisko zostało zajęte towarem od 1 lipca 2008 r. przez 2 miesiące, przy czym od 1 sierpnia 2008 roku butik praktycznie służył jedynie jako magazyn.

Z reguły stoisko było więcej czasu zamknięte niż otwarte. Na stoisku przez krótki czas sprzedawała (od 25 lipca do 19 sierpnia 2008 roku) pracownica A. K. (1). W tym czasie handlowała tam również żona R. A. K. i czasami on sam. W sklepie sprzedawane były ubrania. Czasami, jak określiła A. K. (1), właściciele rano zabierali rzeczy ze stoiska, aby sprzedawać je na rynku i po południu je przywozili. Jak A. K. (1) chciała się zatrudnić, to R. K. (2), przedstawił się jako R. K. (1). Tak też do niego mówiła jego żona A.. Obydwoje - R. K. (2) i jego żona A. przedstawiali się jako właściciele stoiska. Jak R. K. (2) rozwiązywał z A. K. (1) umowę o pracę, to w rozmowie stwierdził, że dziękuje jej za współpracę, ale działalność mu nie idzie, oni z żoną mało zarabiają na tej działalności i w związku z tym nie stać go na zatrudnianie pracownika. W późniejszym okresie R. K. (2) zaproponował A. K. (1) podpisanie oświadczenia, iż pracowała ona jedynie w określonych godzinach oraz że pracowała w sklepie również jego żona A. K. (2). Za to obiecał A. K. (1) kwotę 80 zł. Świadek nie zgodziła się na powyższe i żadnego oświadczenia nie podpisała

To, że stoisko było częściej zamknięte niż otwarte zauważyła również N. C. - pracownica Firmy (...). Na stoisku handlowała R. K. (2) z żoną A.. W sklepie sprzedawane były ubrania. Czasami rano zabierali rzeczy ze stoiska, aby sprzedawać je na rynku i po południu je przywozili. Również w stosunku do N. C. wnioskodawca R. K. (2) i jego żona A. przedstawiali się jako właściciele stoiska.

Firma (...) zalegała z płatnościami za wynajęte stanowisko. A. B. w związku z tym wysłała do Firmy list polecony z wezwaniem do uregulowania zaległości przez (...). Po powrocie zwrotki z podpisem odbiorcy R. K. (2) z adnotacją: „brat", który to podpis był identyczny jak na umowie najmu lokalu, współwłaścicielka (...) zorientowała się, że umowa

została podpisana przez R. K. (2), a nie właściciela (...) - R. K. (1). Wynajmujący nie mogąc skontaktować się z R. K. (1) w celu omówienia zapłaty zaległości, zatrzymał wyposażenie butik do czasu uregulowania zaległości czynszowych. Jednocześnie w grudniu 2008 roku A. B. wypowiedziała Firmie (...) umowę najmu. Negocjacje w sprawie zaległości i odbioru towaru w imieniu (...) przeprowadzał R. K. (2), którego tożsamość została przez wynajmujących potwierdzona po jego wylegitymowaniu.

W toku całego postępowania w sprawie najmu lokalu R. K. (2) zachowywał się jak właściciel Firmy, a nie jej pełnomocnik.

Na stoisku została zinwentaryzowana odzież damska.

Od 1 sierpnia 2008 r. R. K. (2) ponownie podpisał z (...) R. K. (1) umowę o pracę na czas określony trzech miesięcy od 1 sierpnia do 31 października 2008 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku handlowca-krojczego za wynagrodzeniem 2.500 zł brutto. R. K. (2) jako pracownik został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych od 1 sierpnia 2008 r. wykazując podstawę wymiaru składek w wysokości 2.500 zł. W okresie od 1 września do 20 września 2008 r. przebywał na bezpłatnym urlopie.

Po rozwiązaniu umowy z dniem 31 października 2008 roku, od dnia 13 listopada 2008 roku, a zatem w ciągu 14 dni od zakończenia stosunku pracy, skarżący R. K. (2) ponownie zaczął korzystać ze zwolnień lekarskich i przebywał na zwolnieniu od 13 listopada 2008 roku do 25 maja 2009 roku, jednocześnie złożył wniosek o wypłatę za ten okres zasiłku chorobowego. Zasiłek chorobowy nie został wypłacony, gdyż wszczęto postępowanie kontrolne

Wnioskodawcy w dniu 1 sierpnia 2008 r. zostało wydane zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia pracy na stanowisku krojczego, handlowca.

W dniu 27 kwietnia 2009 r. R. K. (1) udzielił pełnomocnictwa w formie aktu notarialnego R. K. (2) do reprezentowania go przed osobami fizycznymi, prawnymi (w tym bankami), organami administracji państwowej i samorządowej, urzędami, w tym urzędami skarbowymi i instytucjami, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w sprawach z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą z prawem do składania w jego imieniu wszelkich oświadczeń woli i wiedzy, w tym do zawierania w ramach prowadzonej działalności umów oraz składania wszelkich wniosków i zeznań oraz zawiadomień, w ramach powyższego umocowania R. K. (2) został upoważniony do m.in. do zawarcia umowy rachunku bankowego, wydawania i sporządzania umów i świadectw pracy. Pełnomocnictwo było ważne do 26 kwietnia 2011 r.

W negocjacjach (...) ze współwłaścicielami (...) dotyczącymi wydania wyposażenia sklepu, R. K. (2) przedstawił pełnomocnictwo notarialne z 27 kwietnia 2009 r.

Z zawiadomienia A. B. współwłaścicielki firmy (...) w Prokuraturze Rejonowej w Zgierzu toczyło się postępowanie w sprawie przestępstwa tj. sfalszowania przez R. K. (2) umowy najmu stoiska przy ul. (...) w A. z dnia 16 czerwca 2008 r. poprzez podpisanie się na tej umowie przez R. K. (2) za R. K. (1). W wyniku tego postępowania w dniu 22 lutego 2010 r. odmówiono wszczęcia dochodzenia.

Spółka (...) w postępowaniu upominawczym uzyskała nakaz zapłaty z dnia 3 grudnia 2009 r. sygn. akt XVIII Nc 9231/09 przeciwko R. K. (1) o zapłatę kwoty 3.060,00 zł tytułem zaległości z tytułu umowy najmu stoiska. W sprawie, jako pełnomocnik R. K. (1) występował R. K. (2).

Wnioskodawca R. K. (2) w okresie od 2005 r. do 2008 r. był klientem Hurtowni (...), gdzie kupował towar: bele tkanin na spodnie. Obsługująca wnioskodawcę pracownica nie знаła R. K. (1).

Z firmą (...) umowy o pracę zawarły:

- matka wnioskodawcy W. K. zgłoszona do ubezpieczeń w okresie od 17 września do 16 października 2007 r. oraz od 1 czerwca do 7 lipca 2008 r. (niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie od 29 października 2007 r. do 30 kwietnia 2008 r., od 14 lipca 2008 r. do 3 lutego 2009 r.),

- żona wnioskodawcy - A. K. (2) zgłoszona do ubezpieczeń w okresie od 17 września do 23 grudnia 2007 r. oraz od 10 lipca 2008 r. z podstawą wymiaru składek 2500 zł (niezdolna do pracy z powodu choroby w okresie od 30 września do 26 listopada 2007 r., od 11 grudnia 2007 r. do 23 czerwca 2008 r. oraz od 14 sierpnia do 27 sierpnia 2008 r., od 22 września 2008 r. do 23 marca 2009 r.),
- ojciec wnioskodawcy - S. K. - zatrudniony od 20 marca do 19 października 2008 r. (niezdolny do pracy z powodu choroby w okresie od 17 czerwca do 15 grudnia 2008 r.),
- osoba spoza rodziny A. K. (1) zgłoszona do ubezpieczeń od 25 lipca do 19 sierpnia 2008 r.

R. K. (2) w latach 2004-2010 korzystał z 94 zwolnień lekarskich w różnych okresach.

A. K. (2) w latach 2006 - 2009 korzystała z 51 zwolnień lekarskich w różnych okresach.

S. K. w latach 2008- 2009 korzystał z 54 zwolnień lekarskich w różnych okresach.

W. K. w latach 2007-2009 korzystała z 25 zwolnień lekarskich różnych okresach.

Na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzono, że osoby te nie podlegają ubezpieczeniu społecznemu jako pracownicy (...) R. K. (1).

Wnioskodawca R. K. (2) podpisał w imieniu właściciela (...) świadectwo pracy wystawione w dniu 25 sierpnia 2008 r. na nazwisko A. K. (1).

W zeznaniach złożonych w organie rentowym w dniu 10 marca 2009 roku, matka R. W. (1) K. wskazała, że wysokość wynagrodzenia ustalała z synem R. K. (2), poza tym podała, że Firma była prowadzona nie przez R. K. (1), z którym nie miała żadnego kontaktu, ale przez jej syna R. K. (2)

W dniu 11 maja 2009 r. działalność (...) R. K. (1) została zakończona.

Z tytułu prowadzenia przedmiotowej działalności w dniu 17 września 2007 r. płatnik R. K. (1) został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych. Płatnik został wyrejestrowany z ubezpieczeń od 11 maja 2009 r.

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 maja 2009 r. stwierdził, że zainteresowany R. K. (1) w okresie od 17 września 2007 r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (...) R. K. (1). Złożone przez R. K. (1) odwołanie od powyższej decyzji Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi wyrokiem z dnia 25 października 2010 r. prawomocnie oddalił.

W okresie od 20 maja 2010 r. do 17 czerwca 2011 r. R. K. (1) przebywał w Klinice (...) szpitala Klinicznego w Ł. w związku z udarem mózgu i będącym jego następstwem niedowładem połowicznym lewostronnymi. W momencie stawienia się w Klinice lekarze prowadzący w swoich obserwacjach wpisali, że R. K. (1) jest wychudzony, stwierdzono anemizację, niski poziom żelaza, niedożywienie, ropiejącą, niegojącą się ranę lewej nogi (widoczne w ranie druty na kości) nie leczoną od wypadku w 1995 roku. Poza tym wskazano, że R. K. (1) nadużywa alkoholu i określono stan higieny jako „zaniedbany”.

Z chorym przy wypisywaniu go do domu brak było kontaktu.

R. K. (1) w wyniku wypadku drogowego w 1995 r. doznał urazu wielomiejscowego, złamania uda prawego i złamania podudzia lewego, które było leczone operacyjnie w 1995, 1998 r. W 2001 r. miało miejsce dalsze leczenie operacyjne, z powodu martwicy skóry podudzia lewego i przetoki. W 2003 r. usunięto metal zespalający wygojone złamanie trzonu kości piszczelowej lewej z ubytkiem skóry w tej okolicy. W lewej nodze w podudziu pozostało owrzodzenie.

Obecnie pod adresem zamieszkania zainteresowany R. K. (1) nie przebywa od dawna. Jego ojciec T. K. zmarł wiosną 2010 r.

Płatnik (...) R. K. (1) posiada zadłużenie z tytułu należnych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od IX 2007 r. do IX 2008 r. w kwocie 8.214,04 zł tytułem należności głównej, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego w kwocie 4.225,97 zł tytułem należności głównej, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie głównej 651,01 zł.

Płatnik nie złożył dokumentów rozliczeniowych za okres od października 2008 r. do maja 2009 r.

W całym okresie działalności płatnik dokonał 6 wpłat w łącznej wysokości 1.315,87 zł tytułem składek na FUS, FUZ, FP i FGŚP za wrzesień 2007 r., które nie pokryły w całości składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej zainteresowany podlegał zryczałtowanemu podatkowi dochodowemu od przychodów ewidencjonowanych. Za rok 2007 wykazał przychody w wysokości 11.276,00 zł. Za 2007 r. została też złożona deklaracja roczna o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy.

Za 2008 r. firma (...) R. K. (1) wykazała przychody objęte zryczałtowanym podatkiem dochodowym w następujących miesiącach: w kwietniu - 3.790,00 zł brutto, w maju - 2.950,00 zł brutto, czerwcu - 5.600,00 zł brutto, w lipcu - 3.935,00 zł brutto, w sierpniu - 3.545,00 zł brutto, we wrześniu - 2.995,00 zł, natomiast za 2008 r. deklaracja roczna o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy nie została zaewidencjonowana.

Firma (...) posiada zaległość podatkową za grudzień 2007 r. w kwocie 21,00 zł. W urzędzie skarbowym zaewidencjonowano, że firma zatrudniała następującą ilość pracowników:

IX 2007 r. - 3 osoby,

X - XI 2007 r. - 2 osoby,

XII 2007 r. - 1 osoba.

Obecnie wnioskodawca R. K. (2) od 4 lutego 2010 r. prowadzi działalność gospodarczą, pod nazwą R. K. (2) Zakład Produkcyjno-Usługowy (...) K. R. z siedzibą przy ul. (...) lok. (...), której przedmiotem jest produkcja odzieży wierzchniej, sprzedaż detaliczna i hurtowa odzieży i obuwia, zakładanie stolarki budowlanej, tynkowanie, posadzkarstwo, malowanie szklenie, produkcja mebli itp.

Jednocześnie R. K. (2) handluje na targowisku w Z. na placu (...). Handlować zaczął w drugiej połowie 2007 r. i było to sporadyczne. Od dwóch lat wnioskodawca ma swoje stałe miejsce na targowisku na zasadzie rezerwacji, przedłużanej co miesiąc i cały czas handluje z małżonką A. we wtorki, piątki i środy po 1-ym każdego miesiąca i po 15-tym kiedy jest jarmark.

Rynek czynny jest od 6.00 do 13.00, 14.00. Jednocześnie od początku 2009 roku zmienił asortyment tj. wcześniej handlował spodniami, zakietami i marynarkami, zaś później bielizną.

Wnioskodawca w okresie od 4 października 2010 r. do 15 października 2010 r. był niezdolny do pracy z powodu choroby.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Ł. przeprowadził kontrolę w firmie (...) R. K. (1) w zakresie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego R. K. (2) i ustalił w dniu 17 kwietnia 2009 roku, że w pomieszczeniu wskazanym jako miejsce wykonywania działalności, tj. w garażu znajdującym się bezpośrednio pod mieszkaniem R. K. (2) nie znajdowało się żadne wygoszparowane pomieszczenie socjalne, nie znajdowała się żadna maszyna do szycia, pomieszczenie nie spełniało warunków bhp do przebywania w nim pracowników (brak stałego ogrzewania, brak okien, metalowe wrota garażu, wjazd do garażu był zablokowany dużą betonową płytą).

Ponadto w dniu 19 marca 2009 roku organ rentowy ustalił, że zainteresowany R. K. (1) do 2004 r. pobierał rentę socjalną na podstawie orzeczenia o niepełnosprawności - niezdolność w stopniu umiarkowanym przyznana ze względu na stan narządów ruchu. Ustalono, że R. K. (1) jest zameldowany, ale nie zamieszkuje pod adresem zamieszkania w Ł. przy ul. (...). Ojciec R. K. (1) na pytanie czy wie gdzie przebywa syn odpowiedział „jeździ gdzieś po kraju”.

W toku kontroli inspektor ZUS przesłuchał R. K. (2) i W. K., z zainteresowanym R. K. (1) kontrolującym nie udało się skontaktować. W miejscu wskazanym, jako miejsce zamieszkania R. K. (1) w Ł. przy ul. (...) zastano osobę, która podała się za jego ojca. Z relacji tej osoby wynikało, że R. K. (1) jeździ po kraju lecz nie pracuje i nie ma z nim kontaktu. W miejscu gdzie wykonywana miała być działalność firmy, R. K. (2) podał się kontrolerowi ZUS za R. K. (1). Po ustaleniu jego prawdziwej tożsamości R. K. (2) po przedstawieniu pełnomocnictwa zeznawał w postępowaniu kontrolnym jak właściciel firmy, udostępnił kontrolerowi garaż, w którym wykonywana miała być działalność firmy (...). Wjazd do garażu był zablokowany kamienną płytą. W pomieszczeniu po środku znajdował się duży stół, panował półmrok, nie było stałego ogrzewania, drzwi garażu były aluminiowe. W garażu nie było żadnych maszyn szwalniczych.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o zebrane w sprawie dokumenty oraz zeznania świadków D. B., A. B., N. C., A. L. (1), T. Z., P. G., Z. B., A. K. (1) przesłuchanych na okoliczność prowadzenia przez R. K. (1) działalności gospodarczej i zatrudnienia R. K. (2), a także świadka R. W. (2) na okoliczność sporządzenia pełnomocnictwa, które w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, jako że były spójne i uzupełniały się wzajemnie wskazując jasno na rolę jaką wnioskodawca R. K. (2) odgrywał w firmie (...) R. K. (1).

Sąd uznał zeznania świadka M. D. właścicielki firmy (...) PPHU w S. Starym za nieprzydatne do ustalenia stanu faktycznego, gdyż świadek nie miała wiedzy w zakresie współpracy jej firmy z firmą (...), gdyż nie zajmowała się kontaktami z klientami firmy, nadto nie znała wnioskodawcy R. K. (2), Dodać należy, że w toku postępowania dowodowego na okoliczność kontaktów handlowych pomiędzy firmami dopuszczono zeznania świadka A. L. (1) - pracownika (...), która zeznała, że jej firma współpracowała w tym zakresie z R. K. (2).

Sąd oddalił wniosek dowodowy R. K. (2) o dopuszczanie dowodu z zeznań świadków M. M., E. P. - listonoszy, na okoliczność, że wnioskodawca R. K. (2) był znany listonoszom i doręczali oni korespondencję. Powyższa okoliczność nie była okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, nadto adresy wskazanych listonoszy ustalone przez Sąd w Urzędzie Pocztowym, w którym w spornym okresie pracowali, okazały się nieaktualne, przy czym Urząd zaznaczył, że nie zna innych, aktualnych adresów, zaś osoby te już od długiego czasu nie pracują w tym Urzędzie. Wnioskodawca nie wskazał żadnego innego adresu dla doręczeń, zaś wszystkie wezwania wysyłane na podane adresy wracały jako doręczone w trybie awizo. Nadto okoliczność bezproblemowo doręczania poczty potwierdził powołany na te same okoliczności świadek P. G..

Sąd oddalił również wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka M. P. i M. U., które miały zeznawać na okoliczność godzin otwarcia sklepu w A. oraz zatrudnione w nim osoby. Skarżący wskazał jako adres dla doręczeń dane sklepu, skąd zwrotki wróciły z adnotacją, że osoby te już w sklepie nie pracują. Żadnych innych adresów wnioskodawca nie wskazał. Poza tym w zakresie tych okoliczności zeznawali inni świadkowie wnioskowani przez R. K. (2) tj. N. C. i A. K. (1), zeznania których sąd uznał za wiarygodne. A zatem poszukiwanie i słuchanie kolejnych świadków na te same okoliczności zmierzałoby jedynie do przedłużania postępowania.

Sąd oddalił również wniosek R. K. (2) o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza sądowego, celem przebadania R. K. (1) i wydania opinii czy może on uczestniczyć i zeznawać w postępowaniu sądowym. W ocenie Sądu wskazany wniosek nie mógł zostać uwzględniony, jako wykraczający poza granicę niezbędne do ustalenia stanu faktycznego. Należy zauważyć, iż w przedmiotowej sprawie Sąd od połowy 2009 roku przeprowadził obszerne postępowanie dowodowe, w tym czasie na każdy termin wzywając R. K. (1) i R. K. (2) do osobistego obowiązkowego stawienia. W toku postępowania R. K. (2) zobowiązał się do doprowadzenia na rozprawę R. K. (1), lecz tego nie uczynił.

Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie na dzień zamknięcia rozprawy materiał dowodowy jest wystarczający do ustalenia wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych i jej merytorycznego rozpoznania.

Na rozprawie w dniu 25 maja 2011 r. Sąd dopuścił dowód z zeznań wnioskodawcy R. K. (1) i świadka T. K. w miejscu zamieszkania. Na termin przesłuchania w dniu 21 czerwca 2011 r. zarówno wnioskodawca R. K. (1) jak i wezwany świadek nie stawili się. Sąd ustalił, że pod adresem zamieszkania R. K. (1) nikt nie otwiera drzwi, a z wywiadu z sąsiadem ustalono, że R. K. (1) od dawna nie przebywa w miejscu zamieszkania, a jego ojciec T. K. zmarł wiosną 2010 r. Na rozprawie w dniu 6 lipca 2011 r. Sąd wezwał po raz kolejny R. K. (1) na termin rozprawy 17 października 2011 r. Wezwanie zostało wnioskodawcy doręczone 5 września 2011 r. Wnioskodawca R. K. (1) stawił się na rozprawie w dniu 13 października 2011 r. w innej sprawie VIII U 1472/09 z odwołania W. K. i czynnie brał w niej udział jako wnioskodawca, jednak na wezwanie w sprawie niniejszej w dniu 17 października 2011 r. nie stawił się. W związku z tym Sąd na tym terminie dopuścił dowód z zeznań wnioskodawcy R. K. (1) zobowiązując go do osobistego stawiennictwa pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania na kolejny termin rozprawy. W związku z brakiem potrzeby dopuszczania dowodu z przesłuchania wnioskodawców i niestawiennictwem R. K. (1) na wskazanym terminie i późniejszych terminach rozprawy, aż do wydania wyroku w sprawie, Sąd pomógł dowód z jego przesłuchania.

Sąd pomógł także zeznania wnioskodawcy R. K. (2), który pomimo wcześniej złożonych wyjaśnień, wezwany na rozprawę w dniu 17 października 2011 r. i na późniejsze terminy rozprawy w dniach: 5 grudnia 2011 r., 10 stycznia 2012, pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania, nie stawiał się na żaden późniejszy termin rozprawy, aż do wydania wyroku w sprawie. Nadto również przesłuchanie R. K. (2), w związku ze zgromadzonym w międzyczasie materiałem dowodowym, stało się całkowicie zbędne.

R. K. (1) w toku postępowania był reprezentowany przez pełnomocnika w osobie R. K. (2), którego Sąd dopuścił do postępowania w charakterze pełnomocnika, jako współuczestnika sporu. Poza tym otrzymywał on wezwania na każdy kolejny termin rozprawy.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy wskazując na treść art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137 poz. 887 z późn. zm.) art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60 poz. 636 z późn. zm.) uznał odwołania za nieuzasadnione. W ocenie Sądu **poczynione w sprawie ustalenia uzasadniają stwierdzenie, że wnioskodawca R. K. (2) faktycznie wykonywał czynności polegające na sprzedaży towaru firmy (...), jednakże nie w ramach umowy o pracę.**

Zdaniem Sądu pierwszej instancji R. K. (2) działał na rzecz firmy (...) od początku rozpoczęcia przez nią działalności gospodarczej, bowiem to **R. K. (2) tak jak właściciel firmy zarówno w trakcie okresów zatrudnienia, jak i pomiędzy nimi podejmował czynności związane z zapewnieniem obsługi rachunkowej firmie, wynajmem stoiska handlowego, zakupu materiałów do szycia (podpisanie umowy z firmą rachunkowo-księgową), podpisywaniem umów z pracownikami czy wydawaniem świadectwa pracy pracownikowi firmy. Natomiast twierdzenia wnioskodawcy, że był on jedynie pracownikiem i pełnomocnikiem Firmy, są całkowicie sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym,** a zwłaszcza z zeznaniami świadków, którzy w znakomitej większości wskazywali jednoznacznie, że wnioskodawca R. K. (2) był właścicielem Firmy (...), przedstawiał się jako właściciel Firmy, a niejednokrotnie jako R. K. (1) (tak np. w kontaktach z pracownicą A. K. (1)) i w bieżących sprawach firmy nie legitymował się pełnomocnictwami udzielonymi mu przez R. K. (1) (np. w sprawie wynajęcia pomieszczeń w B.). Jednocześnie wnioskodawca, jak wynika z zeznań świadków, nie umożliwił kontrahentom, księgowej kontaktu z R. K. (1) w sprawach dotyczących funkcjonowania firmy, rozliczeń czy sprawach pracowniczych, które to sprawy również w całości prowadził sam.

Sąd Okręgowy zauważył także, że wnioskodawca podpisał umowę o pracę z firmą (...) w dniu 27 września 2007 roku od dnia 28 września do 26 listopada 2007 r. i w tym okresie był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych. Jednocześnie z zestawienia zaświadczeń ZUS wynika, że w okresach od 19 września 2007 r. do 2 października 2007 r. oraz od 19 listopada 2007 r. do 30 listopada 2007 r., a więc w okresach przypadających na zatrudnienie, był niezdolny do pracy z powodu choroby. Z powyższego wynika również, że **pierwsza umowa została podpisana w okresie niezdolności do pracy R. K. (2).** Następnie po ustaniu zatrudnienia, od dnia 30 listopada 2007 r. skarżący nadal pobierał zasiłek chorobowy z ZUS i był niezdolny do pracy z powodu choroby aż do 19 maja 2008 r. Ponownie wnioskodawca podpisał

umowę od 1 sierpnia 2008 r. i od tej daty ponownie został zgłoszony do ubezpieczeń. Odnośnie tego zatrudnienia także przypadają okresy niezdolności do pracy od 13 listopada 2008 r. do 25 maja 2009 r. Wnioskodawca został wyrejestrowany od 1 listopada 2008 r. Firma (...) zakończyła swoją działalność 11 maja 2009 r.

Ponadto Sąd zaznaczył, że w okresie poprzedzającym zatrudnienie wnioskodawca nie miał żadnego tytułu do ubezpieczenia, gdyż ostatnie zatrudnienie w PPHU (...) w A. obejmowało okres od 1 stycznia 2007 r. do 10 marca 2007 r. i w tym czasie pobierał on zasiłek chorobowy od 19 marca 2007 r. do 16 września 2007 r. **W okresie od 2004 roku do początku 2010 roku skarżący ogółem korzystał z 94 zwolnień lekarskich.**

W ocenie Sądu istotną okolicznością jest także decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 maja 2009 r., którą **stwierdzono, że R. K. (1) w okresie od 17 września 2007 r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (...) R. K. (1).** Złożone przez R. K. (1) odwołanie od powyższej decyzji Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi wyrokiem z dnia 25 października 2010 r. prawomocnie oddalił.

W konkluzji Sąd Okręgowy stwierdził, że zakwestionowana przez ZUS umowa o pracę została zawarta dla pozor, to jest bez zamiaru realizacji obowiązków z niej wynikających na czas nieokreślony, a jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego i z mocy art. 83 § 1 kc w zw. z art. 300 kp jest nieważna. W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowody jednoznacznie wskazuje, że w chwili zawierania umowy strony wiedziały, iż kreowany przez nie stosunek prawny nie jest głównym celem zawieranej umowy, jest nim natomiast chęć uzyskania ochrony ubezpieczeniowej dla R. K. (2). Zdaniem Sądu **R. K. (2) był zainteresowany objęciem go niezwłocznie ubezpieczeniem społecznym, gdyż nie posiadał żadnego tytułu do ubezpieczenia oraz był w trakcie zwolnienia lekarskiego. De facto nie wykonywał on czynności w ramach umowy o pracę, lecz prowadził działalność zarejestrowaną na R. K. (1) (brata stryjecznego).** Natomiast R. K. (1) miał pełną świadomość, że realnie nie będzie on musiał prowadzić działalności gospodarczej, umowa nie będzie go obowiązywać, a ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne będą krótkotrwałe. Należy podkreślić, że już w momencie rozpoczęcia działalności R. K. (1) był osobą niepełnosprawną, mającą problem z nadużywaniem alkoholu i jak wynika z całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, doskonale zdawał sobie sprawę, że działalność nie będzie prowadzona przez niego, a przez R. K. (2). Swoją aktywność ograniczył do udzielania pełnomocnictw stryjecznemu bratu umożliwiającym mu działanie w jego imieniu. W toku postępowania dowodowego nie wykazano, aby zatrudnienie wnioskodawcy, o którym wnosimy jedynie po fakcie zgłoszenia go przez (...) do ubezpieczeń (sporządzenie dokumentacji pracowniczej w postaci zaświadczenia lekarskiego, czy kart obecności nie przesądza o faktycznym wykonywaniu pracy, jest tylko formalnym jej przejawem), było dokonane bez wiedzy albo zgody właściciela firmy.

Powyższe orzeczenie zaskarżył apelacją R. K. (2) wnosząc o jego zmianę poprzez uznanie, że w spornym okresie był pracownikiem firmy (...) i podlegał ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że sędzia wydający wyrok była stronnicza, a rozstrzygnięcie zapadło z naruszeniem i obrazą wszelkich przepisów prawnych, przy jednoczesnym zauważeniu przedstawienia przez niego 100 dowodów w tym prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 15.04.2009 r. w którym Sąd ten stwierdził, że wnioskodawca był zatrudniony w Firmie (...).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Zaskarżony apelacją wyrok został oparty na prawidłowych ustaleniach faktycznych dokonanych w wyniku niewadliwej oceny dowodów i nie narusza przepisów prawa materialnego.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585) tytułem obowiązkowego ubezpieczenia

emerytalnego, rentowego oraz chorobowego i wypadkowego jest pozostawanie w stosunku pracy (art. 8 ust. 1 cytowanej ustawy). Natomiast w myśl art. 13 ust. 1 takie ubezpieczenie trwa od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

W świetle tej regulacji, istotne w sprawie jest ustalenie i rozważenie, czy pomiędzy skarżącym, a Firmą (...): R. K. (1) istniał stosunek pracy i czy praca była rzeczywiście w jego ramach świadczona. Skoro forma wykonywania pracy decyduje o podstawie podlegania ubezpieczeniom społecznym oczywiście jest uprawnienie organu rentowego, do kontroli zawieranych umów o pracę, a następnie, w razie sporu, zakres kognicji sądu ubezpieczeń, obejmuje - badanie ważności danego stosunku prawnego.

Dla wywołania skutków prawnych związanych z istnieniem danego stosunku zobowiązaniowego nie jest wystarczające jedynie zawarcie umowy od strony formalnej, ale decydujące jest rzeczywiste realizowanie i trwanie stosunku pracy w granicach wyznaczonych treścią art. 22 k.p. Sama wola stron nie jest wystarczająca, skoro nie towarzyszy jej realizowanie umowy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, w pełni uprawnione jest stanowisko Sądu Okręgowego, że materiał dowodowy wykazał, iż obie strony umowy, przedmiotowe oświadczenie woli złożyły dla pozorów /art. 83 kc w zw. z art. 300 kp/.

Czynność pozorną charakteryzuje przepis art. 83 kc. Zgodnie z jego treścią o pozorności umowy świadczyłoby złożenie oświadczenia woli, drugiej stronie, tylko dla pozorów, przy czym adresat oświadczenia woli zgadzał się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Inaczej mówiąc strony niejako udawałyby, że dokonują jakiejś czynności prawnej, np. zawierają umowę o pracę. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę, iż nie skutkuje w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego tylko taka umowa o pracę, która nie wiąże się z wykonywaniem tej umowy a zgłoszenie do ubezpieczenia następuje tylko pod pozorem istnienia tytułu ubezpieczenia w postaci zatrudnienia. Chodzi tu zatem o "fikcyjne" zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła /por. wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 1999 r. II UKN 512/98, opubl: OSNAPiUS rok 2000, Nr 9, poz. 36; wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00, opubl: OSNAPiUS rok 2002, Nr 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r. II UKN 32/96, opubl: OSNAPiUS rok 1997, Nr. 15, poz. 275; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, opubl: OSNAPiUS rok 2005, Nr 15, poz. 235, str. 712/. Tytułem do ubezpieczenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą podleganie ubezpieczeniu i prawo do świadczeń, jest zatrudnienie jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Nie istotne jest przy tym, czy strony miały realny zamiar zobowiązania się przez pracownika do wykonywania pracy a pracodawcy do przyjmowania tego świadczenia i wypłaty wynagrodzenia, lecz to czy zamiar taki był w rzeczywistości realizowany.

Sąd Apelacyjny uznaje za prawidłowe wnioski Sądu pierwszej instancji w zakresie przyjęcia pozorności oświadczeń woli stron przy zawieraniu przedmiotowej umowy. Z materiału dowodowego wynika szereg okoliczności, których holistyczna ocena daje podstawy do uznania przedmiotowej umowy za nieważną. Ocena materiału dowodowego Sądu Okręgowego przedstawia szczegółową analizę czynności wykonywanych przez R. K. (2) podejmowanych w ramach łączącej go umowy o pracę z R. K. (1), przy uwzględnieniu zebranych dowodów na tę okoliczność w postaci zeznań świadków oraz zgromadzonych dokumentach. Sąd Okręgowy z ustalonego stanu faktycznego, wyprowadził logiczne wnioski i szczegółowo je uzasadnił.

Należy zgodzić się z Sądem pierwszej instancji, że przeprowadzone dowody w tym w szczególności zeznania powołanych świadków, którymi były osoby prowadzące obsługę rachunkową firmy (świadek Z. B.), wynajmowały firmie (...) stoisko handlowe (świadek A. B.), czy sąsiadowały z tym stoiskiem (świadek N. C.), mieszkały w sąsiedztwie R. K. (2) (świadek P. G.), współpracowały w ramach zakupu przez wnioskodawcę bel materiałów (świadek A. L. (2)), prowadziły działalność handlową na targowiskach (zeznania świadka T. Z.) wykazały, że R. K. (2) działał na rzecz firmy (...) od początku rozpoczęcia przez nią działalności gospodarczej, ***jak właściciel firmy, bowiem zarówno w***

trakcie okresów zatrudnienia, jak i pomiędzy nimi podejmował czynności związane z zapewnieniem obsługi rachunkowej firmie, wynajmem stoiska handlowego, zakupu materiałów do szycia (podpisanie umowy z firmą rachunkowo-księgową), podpisywaniem umów z pracownikami czy wydawaniem świadectwa pracy pracownikowi firmy.

Ponadto R. K. (2) był postrzegany jako właściciel Firmy (...), tym bardziej że przedstawiał się jako właściciel Firmy, a niejednokrotnie jako R. K. (1) (tak np. w kontaktach z pracownicą A. K. (1)) i w bieżących sprawach firmy nie legitymował się pełnomocnictwami udzielonymi mu przez R. K. (1) (np. w sprawie wynajęcia pomieszczeń w B.). Tymczasem R. K. (1) nie był w ogóle kojarzony przez świadków. Podkreślenia wymagają także zeznania matki R. W. (1) K., składane w organie rentowym w dniu 10 marca 2009 roku, w których wskazała, że wysokość wynagrodzenia ustalała z synem R. K. (2), a poza tym podała, że Firma realnie była prowadzona nie przez R. K. (1), z którym nie miała żadnego kontaktu, ale przez jej syna R. K. (2) .

W związku z tym słuszne jest stanowisko Sądu pierwszej instancji że skarżący faktycznie dokonywał czynności związanych z funkcjonowaniem firmy, jednakże nie w ramach umowy o pracę.

Według art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. kodeks pracy (tekst jednolity Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.), przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 roku o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 - 16/251).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że **pomimo posiadanych pełnomocnictw od R. K. (1) do reprezentowania firmy, R. K. (2) nie działał na jego rzecz, lecz we własnym imieniu** i posługiwał się pełnomocnictwami jedynie w ostateczności. Skarżący zachowywał się jak właściciel, podejmował samodzielne decyzje w zakresie funkcjonowania firmy, bowiem **sam decydował jaki towar sprzedaje, w jakich ilościach, w jakich miejscach, podejmował decyzje o zatrudnianiu pracowników, jak również o ich zwalnianiu. Uprawnione jest zatem stwierdzenie, że de facto R. K. (2) prowadził działalność zarejestrowaną na R. K. (1) (brata stryjecznego), tym bardziej, że ustaleń sądu wynika, iż R. K. (1) w momencie rozpoczęcia działalności był osobą niepełnosprawną, mającą problem z nadużywaniem alkoholu i jak wynika z całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, doskonale zdawał sobie sprawę, że działalność nie będzie prowadzona przez niego, a przez R. K. (2), ograniczając swoją aktywność do udzielania pełnomocnictw stryjecznemu bratu umożliwiającym mu działanie w jego imieniu.**

W związku z powyższym zarzuty apelującego w zakresie naruszenia przez Sąd prawa procesowego, pozbawione są słuszności. Przeciwnie w ocenie Sądu Apelacyjnego, ocena dowodowa dokonana przez Sąd Okręgowy jest prawidłowa i spełnia wymogi określone w art. 233 § 1 k.p.c. Zauważenia wymaga, że zarzuty skarżącego są bardzo ogólnikowe, bez wskazania którym przepisom prawa materialnego czy procesowego Sąd uchybił i z jakiego powodu. Ubezpieczony nie wykazał także na czym miała polegać stronniczość Sądu. Oparł się jedynie na stwierdzeniu, że przedstawione przez niego dowody w tym prawomocny wyrok Sądu Okręgowego z dnia 15.04.2009 r. potwierdzają, że był pracownikiem firmy (...).

Tymczasem twierdzenia wnioskodawcy, jak wykazano powyżej nie znajdują uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym . Natomiast wyrok Sądu Okręgowego z dnia 15.04.2009 r. dotyczył rozstrzygnięcia w zakresie dochodzonego zasiłku chorobowego i to jedynie rozstrzygnięcie korzysta z powagi rzeczy osądzonej. Natomiast ustalenia Sądu Okręgowego na których oparł swoje rozstrzygnięcie nie są wiążące w niniejszym postępowania, tym bardziej, że Sąd Okręgowy nie badał tak szczegółowo okoliczności samego zatrudnienia skarżącego w Firmie (...), w szczególności że okoliczność ta nie była przedmiotem sporu tego postępowania.

W związku z tym Sąd Okręgowy nie był związany żadnymi ustaleniami dokonanymi na etapie poprzednich postępowań, a rozstrzygnięcie oparł na własnych ustaleniach faktycznych i własnej ocenie materiału dowodowego, której to oceny skarżący nie zdołał podważyć

Mając powyższe na uwadze, uznając zarzuty apelacji za bezzasadne, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

JZ/AR

Przewodniczący: Sędziowie: